

dansker, der måtte ønske at komme i besiddelse af den. Man kan henvende sig til Folketingets EU-Oplysning, og man vil kunne få den på biblioteker og posthuse og andre steder fuldstændig gratis. Sådan synes jeg det skal være. Det synes jeg er det afgørende.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg og Dansk Folkeparti er fuldstændig bekendt med, hvad statsministeren og statsministerens parti måtte mene om Dansk Folkepartis forslag. Det er bare ikke det, der er sagen her.

Det, der er sagen, er, at det virker meget mærkeligt, at Statsministeriet ikke er bekendt med, at man i Post Danmark har nogle rabatorrdninger, og derfor fuldstændig hovedløst slynger nogle tal ud, som nu viser sig at være helt, helt i uoverensstemmelse med virkeligheden. Det kunne jeg da godt lide at vide hvad baggrunden er for.

Normalt anser jeg statsministeren for at være en meget seriøst arbejdende og meget dygtig og meget saglig statsminister, og så har jeg svært ved at forstå, hvordan det kan være, at man kan lave et fejlskøn i portoberegninger, som svarer til forskellen på 107 mio. kr. og ned til under 20 mio. kr. Det er dog et ganske stort fejlskøn. Hvad er baggrunden for, at man kan komme med så gale tal fra en statsministers side?

Kl. 13.10

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må fuldstændig afvise påstanden om, at der skulle være lavet et fejlskøn. Overhovedet ikke. Forudsætningerne for beregningerne er lagt fuldstændig klart frem. Forudsætningerne var, at traktaten med alle erklæringer og protokoller skulle sendes ud til normal takst. Det er lagt fuldstændig klart frem, og den samlede omkostning blev opgjort til at være i omegnen af 150 mio. kr. Det tal holder under disse forudsætninger. Men det blev i øvrigt tilføjet, at der selvfølgelig ville være mulighed for, at man sikkert kunne indhente nogle rabatter. Dem har vi ikke undersøgt.

I øvrigt er det, debatten nu kører på, ikke, om man skal sende det hele ud, traktat og protokol og erklæringer og det hele, som er en stor stak, men om man skal sende noget reduceret ud. Det er klart, at hvis man sender mindre ud, kan man også sende det ud til en lavere takst, det siger jo sig selv.

Men jeg vil bare fastholde, at der overhovedet ikke er foretaget hverken fejlregning eller fejl-

skøn. Under de forudsætninger, som var stillet op for regnestykket, holder regnestykket.

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen jeg kan slet ikke forstå, at statsministeren vikler sig ind i de her vurderinger af, hvad tingene måtte veje eller ikke måtte veje, for sagen er nu engang den, at statsministeren fra start af har nævnt et kilo som sit kriterium, som sin forudsætning, mens vi alle sammen har vidst, at det lovforslag, som vi alle sammen her i salen har behandlet, kun vejer omkring et halvt kilo. Derfor er det mærkeligt, at man som statsminister kan lægge nogle helt, helt tågede forudsætninger til grund og derudfra lave nogle beregninger, som selvfølgelig bliver tilsvarende tågede, og så afvise et forslag.

Jeg kunne godt tænke mig at vide: Er det sådan en ny praksis, man anvender fra Statsministeriets side til at imødegå de forslag og beslutningsforslag, som vi fra oppositionen kommer med? For så må det da rykke voldsomt ved den tillid, vi kan have til de tal, vi får fra statsministerens egen administration.

Vi har jo efterfølgende kunnet konstatere, at det, at prisen nu kun er omkring 20 pct. af det, som statsministeren oprindeligt sagde, rent faktisk har fået et parti her i Folketinget, som statsministeren har et forlig med om EU-aftaler og sådan nogle ting, til at vende og støtte Dansk Folkepartis forslag. Derfor må statsministeren da give mig ret i, at det er meget, meget kritisabelt, det er faktisk pinligt, at man laver så stor fejlregning.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Lad mig gentage: Der er overhovedet ikke foretaget nogen fejlregning. Under de forudsætninger, der er stillet op, som var lagt klart frem, holder regnestykket. Når det blev lavet, som det gjorde, var det jo, fordi vi troede Dansk Folkeparti ønskede det hele sendt ud. Det viser sig, at Dansk Folkeparti ikke ønsker det hele sendt ud. O.k., så er det selvfølgelig klart, at omkostningen er en anden.

Men lad mig så vende tilbage til det, der er det centrale i den her sag. Det centrale er jo, at alle, der ønsker det i Danmark, kan få et gratis eksemplar af traktaten, og de kan få lige præcis alt, hvad de vil have om den. Det kan man få ved at henvende sig til Folketingets EU-Oplysning, man kan få det på biblioteker, på posthuse. Det betyder altså, at alle har fuldstændig gratis adgang til traktaten, hvis de ønsker det.